

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

katedra mezinárodních vztahů IPS UK FSV

Posudek na magisterskou diplomovou práci zpracovanou na katedře mezinárodních vztahů IPS by měl obsahovat Vaše vyjádření k následujícím bodům. Při zpracování posudku můžete použít následující část tohoto souboru, kde vyplníte své hodnocení do jednotlivých polí.

Jméno diplomanta/ky

Kateřina Klevarová

Název práce

Konsocialismus jako možné řešení konfliktů v segmentovaných společnostech: Příklad Libanonu a Severního Irsku

Konzultant/ka práce

PhDr. Ondřej Ditrych

Oponent/ka práce

semestr/rok

počet stran

počet znaků

136

267 729 (údaj autorky)

1. koncepce práce

Práce představuje na případech výhody a nevýhody klasického konsocialismu při řešení konfliktů a vstupuje v dialog s Lijphartovou teorií v její klasické formulaci, když doplňuje na základě dvou instrumentálních případových studií další podmínky, za kterých může podle jejího mínění konsocialismus naplnit svůj příslib – poukazuje na význam vnější roviny konfliktu a možnosti zapojení vnějších aktérů, kteří mohou pozitivně či negativně ovlivnit konstituci zájmů účastníků sporu a *ipso facto* (na základě postulovaného konstruktivistického východiska) i identity těchto aktérů, k nimž je podle autorky třeba přistupovat jako k proměnlivým a klasický model na tomto základě odmítnout jako příliš rigidní.

Z hlediska studovaného oboru je téma práce zvoleno vhodně (konsocialismus je konceptualizován jako model řešení *konfliktů*, autorka také klade důraz na jeho *vnější* rovinu). Výzkumné otázky jsou formulovány jasně a přiměřeně rozsahu. Práce splňuje i kritérium původnosti obecně kladené na práce tohoto druhu. Autorka významně čerpá ve své kritice konsocialismu z McSweeneyho (který se mj. také věnuje Severnímu Irsku), ale neomezuje se na jeho závěry.

Teoreticky nelze práci mnoho vytknout – teoretická kapitola je uspořádána logicky tak, že autorka nejprve představuje klasický Lijphartův konsocialismus, potom shrnuje kritiku, která na něj byla snesena a nakonec představuje kritiku založenou na svých teoretických východiscích, která jsou poměrně jasně definována, byť pouze na rovině ontologie, nikoliv epistemologie. Na začátku jasně vymezuje koncepty, s nimiž následně zachází. Prvek dialogu s teorií je dílem omezen tím, že Lijphartova „teorie“ je především preskriptivní, nikoliv vysvětlující nebo interpretující, proto může autorka ve svých instrumentálních studiích stěží ověřovat či falsifikovat kauzální nebo konstitutivní vztahy a ani se o to ve

skutečnosti nepokouší. Namísto toho srovnává přítomnost a nepřítomnost podmínek klasického konsocialismu a upozorňuje na význam vnější roviny konfliktu v obou případech. Na základě postulované proměnlivosti identit potom kritizuje rigiditu klasického modelu. Není však nakonec zcela jasné, do jaké míry jsou její závěry v nesouladu s poslední revizí Lijphartovy teorie, ve které přijímá za své konstruktivistická východiska.

Metoda (instrumentální případová studie) je jasně vymezena v úvodu a je přiměřená účelu práce. Ke zdůvodnění výběru případů viz otázky k obhajobě.

Autorka čerpá z přiměřeně bohatého množství relevantních zdrojů domácí i zahraniční provenience. Pochopení studované teoretické literatury je obecně dobré, podobně jako prezentace klíčových idejí, k nimž se vztahuje – v tomto ohledu o něco vyniká část věnovaná klasickému konsocialismu nad zpracováním McSweeneyho přístupu.

Text je strukturován přehledně a logicky (úvod, teorie, případové studie, komparace, závěr). Autorka ke každé kapitole přikládá náležité shrnutí.

2. zpracování tématu (výběr zdrojů pro jednotlivé aspekty zvolené problematiky, interpretace přebíraných poznatků, argumentace, formulace vlastních poznatků, včetně vyvození závěrů, přesnost vyjadřování; příp. práce s daty – úplnost, přesnost, správnost postupů; konformita s projektem);

Zdroje pro jednotlivé části práce jsou vybrány vhodně. Případové studie jsou empiricky bohaté, fundované a interpretace studovaného materiálu se zdá bezproblémová. Autorka se vyjadřuje přesně. S projektem je práce konformní.

Argumentace by mohla být místy přehlednější, např. s některými důležitými tezemi se čtenář seznamuje nikoliv v úvodu, ale až v dalších kapitolách a snadno v průběhu čtení pozapomene i na hlavní cíle práce. Případové studie jsou poměrně značně historicky deskriptivní, prvek analýzy však získává navrch v komparativní kapitole, která je však oproti nim poměrně stručná, navíc nemalá její část je věnována analýze přítomných prvků klasického konsocialismu, která není v přímé souvislosti s položenými výzkumnými otázkami. Závěrečná kapitola však plní svou roli a vrací se k položeným výzkumným otázkám, na něž odpovídá s odkazem na dříve předložený empirický materiál.

3. standardy vědeckého textu (bibliografie, odkazy, citace);

Práce splňuje standardy vědeckého textu.

4. stylistická a jazyková úroveň textu;

Stylistická a jazyková úroveň textu je velmi dobrá – text je psán čtivě a přirozenými obraty, které jen velmi zřídka vzdalují „vědeckému“ diskurzu. Drobným nedostatkem je občasné nestandardní užívání čárek.

5. formální úplnost výtisku (čestné prohlášení, obsah, resumé, projekt);

Bez výhrady.

6. dílčí připomínky (pokud nejsou uvedeny jako součást hodnocení výše uvedených aspektů práce); příp. náměty či otázky k obhajobě;

Autorka může během obhajoby objasnit, jak se její závěry odlišují od nejnovější verze Lijphartovy teorie a McSweeneyho – jinými slovy, kde nachází hlavní teoretický přínos své práce.

Mimo to může pohovořit obecně o problematice výběru případových studií a formulace závěrů při jejich nízkém množství.

7. celkové hodnocení (práce ne/odpovídá požadavkům kladeným na DP; ne/doporučení práce k obhajobě; nejsilnější, příp. nejslabší stránky práce; příp. doporučení na zvláštní ocenění [pochvala děkana za vynikající DP]);

Práce plně odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce. Nejsilnějšími stránkami jsou jasná koncepce, včetně teoretických a metodologických východisek, empirická bohatost případů a relevantní a podložené závěry. Slabší stránky lze hledat především na rovině rétoriky, tj. argumentace, jejíž jednotlivé části by mohly být lépe usouvstažněny.

8. navrhovaná klasifikace.

Výborně.

datum

25.1.2010